

УДИВИТЕЛНИЯТ БАЩА НА МАГНОЛИЯ

От Мериелън
Джонсън Ван
Енгеленховен
(По истинска история)

„Някои деца казват, че не сме добро семейство, защото Татко не е член на нашата Църква“.

Тази история се случила в САЩ.

„Магнолия! Лили! – извика Татко. – Време е за четене на Писанията и молитва!“

Магнолия седеше на пода до семейното куче, Рейндроп. Лили се бе сгушила в любимото си одеяло.

Семейното време за Писанията беше забавно. Понякога

всички от семейството пре-сздаваха заедно истории от Писанията. Това помагаше на Магнолия да си представи историите на живо. Освен това, Рейндроп винаги помагаше, когато в историите присъстваха животни!

Татко отвори своите

Писания и прочете един стих. После подаде голямата, тежка Библия на Магнолия. Всички се редуваха да четат.

„И бъдете един към друг благи“ – прочете Магнолия*.

Тя се намръщи. Невинаги хората бяха мили към нея на църква.

„Мамо, Татко, може ли да ви споделя нещо?“ – попита тя.

„Разбира се – отвърна Мама. – Какво има?“

„Вчера в Неделното училище за деца, някои деца ми казаха, че не сме добро семейство, защото Татко не е член на нашата Църква“.

Таткото на Магнолия принадлежеше към друга църква. Той посещаваше събранията за причастие със семейството си в неделните дни. Татко държа реч за Светия Дух на кръщенията на Лили и Магнолия. Всички казаха, че се е справил чудесно. Той е удивителен татко.

„От думите на моите съученици ми се ще да заплача – Магнолия подсмъркна. – Защо хората са толкова лоши?“

Мама и Татко се спогледаха.

„Радвам се, че сподели с нас какво се е случило – каза Татко. – Мама и аз се обичаме много. И семейството ни е много важно за нас“.

Мама кимна. „И семейството ни е важно също за Небесния Отец. Той обича всичките Си чеда“.

Рейндроп се сгуши до Магнолия. Тя го погали по ушите.

„Небесният Отец ни познава и знае, че се обичаме един друг – каза Татко. – Никое семейство не е свършено, но ние ще продължаваме да даваме най-доброто от себе си“.

„Но все пак боли, когато хората говорят лоши неща за нашето семейство – каза Магнолия. – Исус ни учи да бъдем мили към всички. Да говорим лоши неща не прилича на това, да следваме Исус“.

„Права си – отвърна Татко. – Ако някога усетиш, че ще кажеш нещо лошо, може да си спомниш как си се чувствала, когато другите са се отнасяли лошо към теб. Тогава вместо лошото, може да кажеш нещо мило“.

Магнолия пое дълбоко дъх. „Добре“. Тя се радваше, че може да разговаря с Мама и Татко.

„Време е за семейна прегръдка!“ Татко дръпна Лили и Магнолия към себе си и ги прегърна

*Ефесяните 4:32

силно. Мама прегърна с ръцете си и тримата. Рейндроп тичаше в кръг около тях.

„Не мога да дишам!“ – пошегува се Лили. Магнолия се засмя.

„Това ми напомня – кой е наред да чете?“ – попита Татко. Той пусна момичетата и взе Писанията си.

„Мой ред е! – каза Лили. – А е ред на Татко да каже молитвата“.

Когато приключиха с четенето, всички коленичиха за молитва. Магнолия почувства мир, когато чу молитвата на Татко си. Тя знаеше, че Небесният Отец обича нейното семейство. ●

